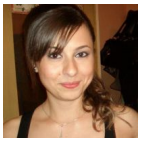
Scris de Antonia Luiza Zavalic
Joi, 26 Septembrie 2013 06:26 -

tăcerea poate lucra la negru şi nimeni să nu se prindă că-n fiecare cuvânt se pot rupe oase şi încă cele care mai cresc în deznădejde

să ţină corpul legat

universul e doar un capăt care străbate noaptea

cu viteza cancerului

şi stelele care s-au ars în ochii noştri

îmi ajunge un anotimp singur

să ispăşesc umblarea

după numărul de pantofi purtaţi la ocazii

de aceea strâng din degete şi iubesc frumos

de aceea fiecare durere e un pas ispititor

care colecţionează trenuri în mers

totdeauna peste aceleaşi cadavre

în urma (Poetu)lui

nicio ploaie nu e de ajuns să sature.

Autor: Antonia Luiza Zavalic

www.sighet-online.ro

25 septembrie 2013